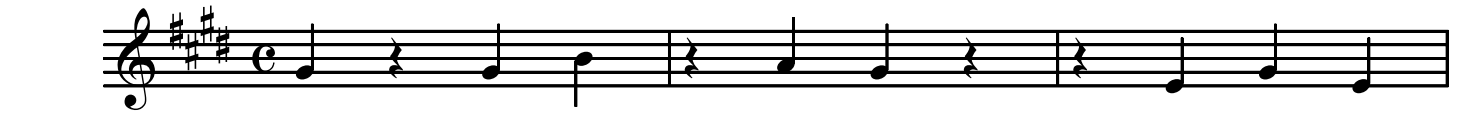

Mối tình già của Cụ Phan Khôi

trầndũngtiến

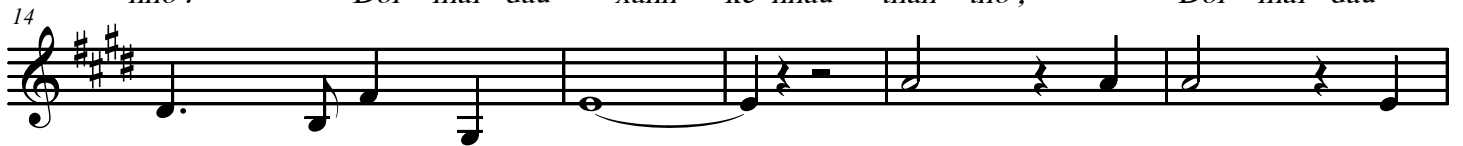
Hai mươi bốn năm xưa : một đêm vừa

gió lại vừa mưa. Dưới ngọn đèn mờ trong căn nhà

nhỏ. Đôi mái đầu xanh kề nhau than thở, Đôi mái đầu

xanh kề nhau thở than , Ôi đôi ta tình

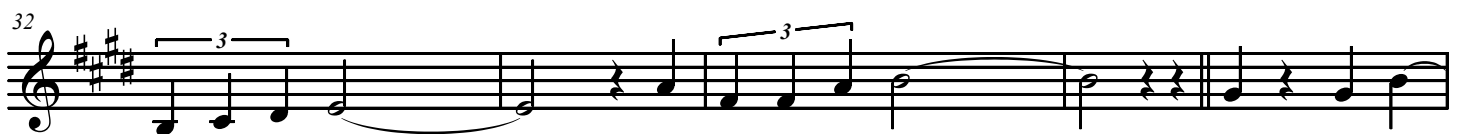
thương thì vẫn nặng. Ôi đôi ta tình thương thì vẫn

nặng, Mà láy nhau hẵn là không đặng! để

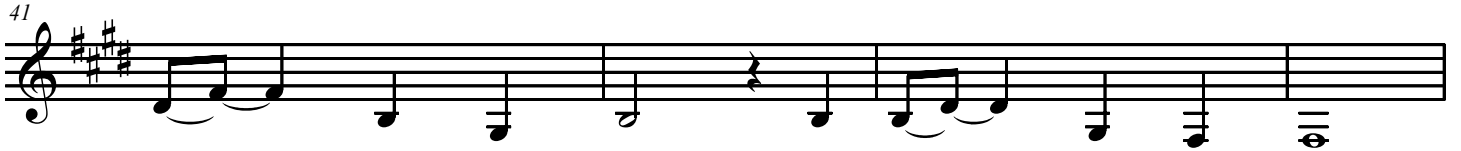
đến nỗi tình trước phụ sau ! để đến nỗi tình trước phụ sau ! Sớm

liệu mà buồn nhau .... Sớm liệu mà buồn nhau .... Hai mươi bốn

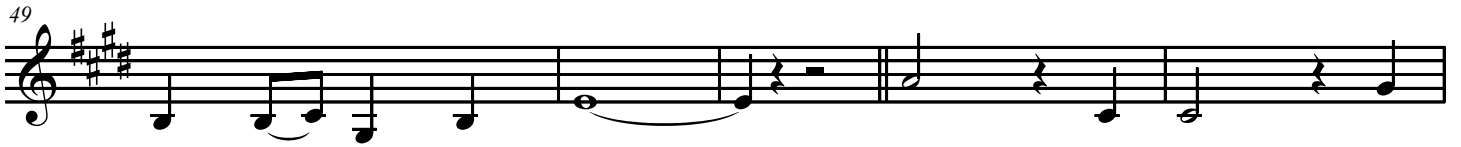
năm sau, tình cờ đất khách gặp nhau. Đói

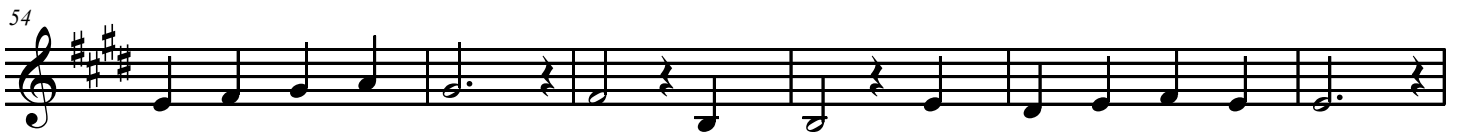
cái đầu đều bạc... Đói cái đầu đều bạc...

Nếu chẳng quen lung đố nhìn ra được! Nếu chẳng quen

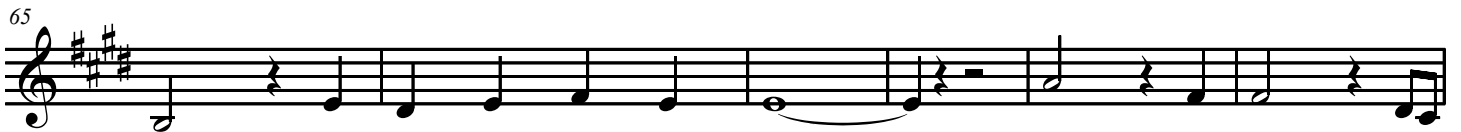
lung đố nhìn được nhau! Mối tình già Em

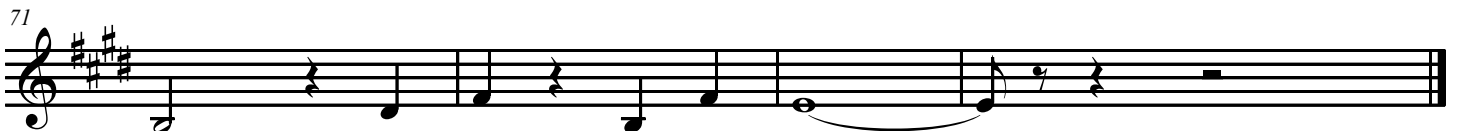
về đôi mắt có đôi! Mối tình già đem về thương nhớ không người

Mối tình già Em về đôi mắt có đôi! Mối tình

già đem về thương nhớ không người Liếc đưa nhau đi

rồi con mắt còn có đôi ..!